

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Introduxit me rex in cellam uinaria[m] & ordinauit in me charitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

COMMENTARIO.

LIB. I. 24

Et pulchræ Attamē illa credidit qđ nō uidebat credidit (in quā) serpenti dicēti, neqđ morte moriemini, sed eritis sicut dñs: magis quā deo dicentis, morte moriemini in quo cūq; die ex eo come deritis. Plus (in quā) serpenti quā deo credidit.

¶ Iusta ergo lege, ut expietur ille reatus malæ credulitatis, exigitur fides, ut credatis id qđ non uidetis: credatis (inquam) deo dicenti, hoc ē corpus, & hic est sanguis: magis quā serpenti, qui p̄ hereticos dicit, non est caro, non est sanguis: & eritis sicut filij dei. Hæc ubi fecit & dixit paratā in conspectu uiuentū mensam, relinquens competentē illis, cōfestim ad mortuos siue dormientes ipse obdormiscens & mortuus profectus, aīa descendente ad anīas, & corpore ad corpora in eundem terræ uentre, quo fuerant recepta, atq; ita de semetipso cibauit atq; potauit eos, atq; ex inde sub umbra illius sedent in perpetuū, & fructus eius dulcis gutturi eorū. Mihi potissimum umbra suavis & fructus dulcis quā cuī amore spūs trahit ad illum & natura carnis. Cum eēt in uita p̄nti, non solum mō supradicto sub umbra illius sedere, uerū etiam faciem eius desyderabam semper uidere, semperq; mecum p̄ntem habere. Sed quid actum est?

Psal. 22

Iohān. 2

¶ Introduxit me rex in cellam uinariā & ordinauit in me charitatē.

Venū est ad nuptias, ubi & aquas in uinum couertit. Hoc initium signorū cōtinuo facturus dixit mihi. Quid mihi & tibi est mulier. Non dū uenit hora mea. Dixeram enim ego illi. Virūm nō habent. Et quidem uerum erat, quia uinum non habebant, non solum sicut litera sonat de-

Vinū non
habent.

Quid mi-
h. & tibi ē
mulier

Ordinata
charitas
Mat. 16

RVP. IN CAN. CAN, CAP. I.
fecisse uinum, sed quia defecerat in omnibus nū
ptijs huius seculi per peccatum primi hominis
uinum uerum, scilicet incorruptio animarū &
immortalitas corpor̄. De huiusmodi uino ma-
ior illi cura erat, sed nondū(ait)uenit hora mea
hora scilicet propinandi hoc uinum, reparandi
per mortem & resurrectionem meam in corru-
ptionem animarum, immortalitatem corpor̄.
¶ Tanto mihi negotio impendente, quid mihi
est tibi est mulier? Opus dei tuis affectibus præ-
ponendum est. Non tuam, imo nō meam sed pa-
tris mei uoluntatem fieri oportet. His & alijs
huiuscemodi uerbis introduxit me in cellam ui-
nariam & ordinauit in me charitatem, id est, in
telligere me fecit se ad hoc uenisse, ut humani ge-
neris aquatica infirmitatem in suum uinum,
id est, in suā immortalitatis conuerteret fortitu-
dinem & quod affectibus meis diuinam uolu-
tatem præferre deberem. ¶ Hoc est enim ordina-
tam habere charitatem, optare quidem, ut non
moriatur talis dilectus, sed amplius desyderare
totius humani generi salutem. Inordinata & ad
huc ordinanda erat charitas Petri qui assumens
illum seorsum, absit(inquit)domine non erit ti-
bi istud. Dixerat enim, q̄ tradendus esset in ma-
nus hominum & occidendus. Iam dudum docu-
erat me charitatis ordinem, ut dolorem quidem
& iusti doloris gladium in mente uel anima por-
tarem, non tamen auerti propositum dei cupe-
& humano generi ad perpetuam salutem.
Quid igitur?